

בפרנס החג

עלון כפר מנחם

11.4.80 , מס. 108 (458)

היום אנו חוגגים במסיבה פנימית - עט בנינו, בנותינו ומשפחותיהם הפזורים בארץ - את חג הארבעים. לבטים וקשיים רבים ליוו את ההכנות, אך תקוותנו שכל אלה הם עתה נחלת העבר.

לאחר שנתכבד ברחבת חדר האוכל בסעה 18.00, נתכנס טוב למסיבת "חוליות בשרשרת" בסעה 20.30.

התערוכה המוצגת בחדר האוכל, על שעריה ונוסאיה, גט היא פרי עבודה מאומצת של צוות, על אף קשיים, מסברים ושאר פגעים, ואנו מקווים שתוסיף לאוירת החג.

הכלים החקלאיים העומדים ברחבת חדסא יזכירו נסכחות לוותיקים, ואילו הצעי-רים יפקחו עיניהם ויטאלו אצל יודעי-דבר מה תכליתו של כל כלי.

עם תום המסיבה החברים ייצאו טוב לרחבה להתכבד בקפה ועוגה, ובינתיים צוות מתנדבים יכינו את חה"א לריקודים עד אור הבוקר, בליווי תזמורת, פיצ'ון וגרסון.

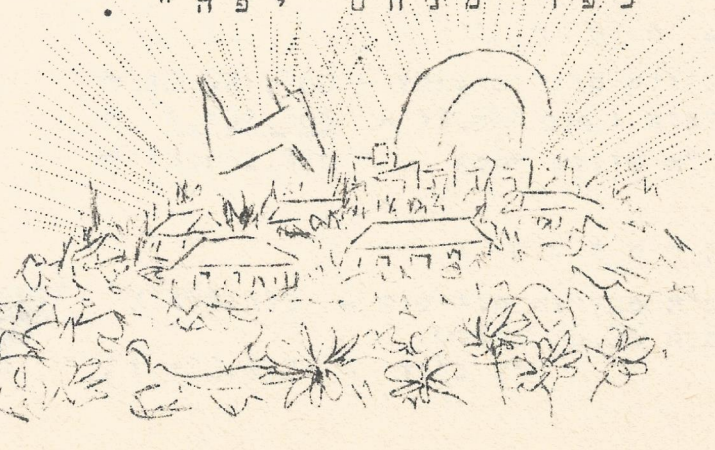
לא נותר אלא לאחל לכולנו ביולי נעים וחג שמח!

שני חלקים מרכזיים, המשלימים זה את זה, מתוכננים להיום:

ב-16.30 יתרכזו חברי הקיבוץ, על משפחותיהם מהבית ומחוצה לו, ב-3 מוקדים לאורך כביש הכניסה למשק, למיבצע של שיפור, שתילה ונקיון:

- מרכז א' - בין השער לעמדה,
- מרכז ב' - בין המדגרה למאפיה (ליד הנגריה),
- מרכז ג' - אזור חדר האוכל.

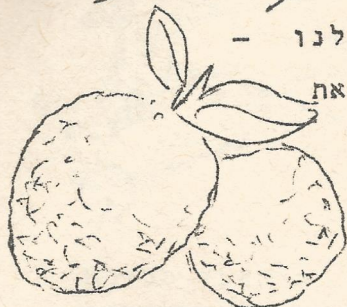
בהנחיית קלאוס, אביטל, אורן, אורי ס. ועוד - ניתן יד לשיפור הנוף, ותהיה זו תרומתנו הצנועה ל"מבצע כפר מנחם יפה".

צבי קרון
צוות ה-40

במשתק - סיכום מחצית השנה

עם תום מחצית שנת תש"ס אנסה להביא כאן לידיעת כולנו - נתונים והערכות על מצב המשק שלנו. ראשית אפרט את ס"ה הייצור שהיה לנו בחצי שנה זו, לאחר מכן אתן סקירה על המיגזרים השונים.

1) סיכום תפוקות (הצוי שנתית)

ר פ ת :
חלב - 978.154 ליטר
מכירת פרות - 69
מכירת עגלים/ות - 104
חלב להגמעה - 1765 ל'

פ ל ח ה :
אין עדיין תפוקות, הכל יופיע במחצית השניה של השנה.

ל ו ל (ס"ה ייצור) :

ביצי רביה 1.041.914
מזה למדגרה - 550.514
לאיגוד - 439.560
להתארגנות אזורית - 51.840
ביצי מאכל 247.170
מזה למטבח - 202.570
שונים - 44.600

ש ל ח י ז :
כמו פלחה - כל הסיכומים יבואו בחצי השנה השניה.

פ ר ד ס (סיכום הקטיף עד כה) :
וושנינגטון - 127 מיכלים ס"ה (כ-60% מהיכול שתוכנן)
שמוטי - 450 מ' (כ-60% "
אשכוליות - 846 מ' (נשאר לקטיף עוד כ-800)
ולנסיה - 750 מיכל (נשאר לקטיף עוד כ-350)
לימון - 58 מיכל.

אפרוחים (ס"ה) 336.810
מזה לאיגוד - 314.210
שונים - 2.000
לפיטום - 20.600

2

על מכלול הנתונים המספריים של התפוקות, יש להוסיף הערות לכל ענף וענף :

הדגרה בשכר - 1.248.060 ביצים
בשר (רביה) ס"ה .... 42.791 ק"ג
מזה לתנובה - 37.130 ק"ג
למטבח - 5.661 ק"ג
בשר פיטום ס"ה .... 423.647 ק"ג
מזה לתנובה ומשחשות - 411.236 ק"ג
למטבח - 12.411 "

ר פ ת - התאוששות

תחילת השנה היתה גרועה מאוד. ייצור החלב היה נמוך ומצב התברואה ירוד ביותר. תוך עבודה מסורה ומאומצת של הצוות, התגברו על כל התקלות: בשלושת החודשים האחרונים הרפת נמצאת במצב בריאות טוב וייצור החלב הינו ברמה של 5 המשקים הטובים ביותר בארץ!

מ ת כ ת :

שיווק מוצרים בארץ - 12.521.160 ל'
יצוא : 53.865 D.M. = 1.131.165 ל'
ס"ה שיווק מתכת - 13.652.325 ל'

יש לקחת בחשבון את ההכבדות של מדיניות הממשלה שגרמו לכך שההכנסות עבור התפוקות הינן רחוקות כיום מלהשיג את קצב האינפלציה, לכן - למרות ההישגים המקצועיים - הענף נמצא על סף הרווחיות.

ק ר מ י ק ה :

ס"ה מכירות חצי שנה - 3.455.353
מזה 38.2% בחודש
מרץ בלבד - (1.320.412)

ל ו ל - ענף של אי-ודאות

אפשר להגדיר את הלול כענף של אי-ודאות. הרבה פעמים אנו נאלצים לקבל החלטות "כבדות" המבוססות על הערכות וניחושים או אולי אפילו תקוות שבלב, ולא על נתונים בדוקים. מאז ביטול הסובסידיות בענף ויבוא הבשר הקפוא ע"י הממשלה, הסוק והייצרנים אינם מצליחים להגיע לידי "הבנה", ואנו נעים כמו יו-יו בין תקופות של עודפי ייצור לעומת הביקוש לתקופות של מחסור רציני. במצב זה - כל הכנון הוא משימה כמעט בלתי-אפשרית.

לכן ב פ י ט ו ס - השלוחה שכל 3 חודשים צריך להחליט לגביה על המשך תפעול - הגענו למסקנה שחובה להמשיך בייצור בהיקף מלא, וכך נעשה. התוצאות המקצועיות הינן בדרך כלל טובות ולכן אנו עדיין מצליחים להיות רווחיים.

צוות קטן ומוצלח ממשיך לזמן לנו חוויית העמסת העופות - ומייד (שבועיים לאחר סיום המידגר) יתחילו בגידול המידגר הבא.

מ ת כ ת - לקראת יצוא

בחודשי החורף הצלחנו להוסיף מספר עובדים זמניים למפעל וע"י כך לקדם פעולות ועבודות הכנה רבות לייצור מפסיקי הזרם. רק בימים אלה התחילו בשיווק, לכן ההכנסה הגדולה הצפויה מעבודה זו עדיין אינה משתקפת בטיכום חצי שנה זו.

מאז חודש נובמבר 79 גם לא היו משלוחים ליצוא. נטיעתם של ראובן ונועם לגרמניה הביאה מספר הזמנות חדשות ליצוא, ותהליך הייצור מתבצע כהלכה. אך המשלוחים עצמם יתחילו רק במאי 80, ועד אז לא תהיה כמונן הכנסה מהיצוא.

בתכנית המשק לקחנו בחשבון שהמפעל ישווק השנה בערך של 38 מיליון. בשביל להגיע למספר זה חסר לנו עדיין 25 מיל', נקווה שבחודשים הבאים אכן התחזית שלנו תתממש.

אנו שוקלים עתה אפשרות של הכנסת מוצר חדש - אטמי שמן - ואם חבר העובדים יקבל על עצמו משימה זו, הרי שאפשר יהיה להגדיל עוד יותר את ההכנסה.

ק ר מ י ק ה - מיבצעי מכירה

המצב הכלכלי במדינה פוגע בראש וראשון בענפי מוצרי המותרות, והקרמיקה הינה אחד מהם. ואכן, בחודשי השנה הראשונה ניס הרגשנו במיתון חריף, היקף המכירות ירד והמחסן נסתם מעודף סחורות. היו ברור שאם המפעל לא יירתם לפעולות מיוחדות להגברת המכירות, כדי לספר את ההכנסה ולאפשר המשך הייצור - נצטרך לפזר את הצוות למקומות עבודה אחרים.

המפעל בחר בוועדת מכירות וזו, הוק שותפות של כלל החברים ובעיקר פעילותו של פנחס, הצליחה ליצור מספר כלי שיווק בנוסף למטלולים הרגילים של יסקה. נוצר קשר עם ועדי עובדים שהזמינו סי לחג, היו מיבצעי מכירות בהזולה באחד ברחובות וביריד התעשייה. לקראת פסח הגענו למכירות בהיקף שעלה על פי 3 מחודש רגיל. לאור ההצלחה, ברור שחייבים להמשיך בדרך זו, ונקווה שלב זה יהיה הכוח והרצון להמשיך.

באגף הקרמיקה הארכיטקטונית יש הזמנות למספר מקומות, אך מכיוון שמשך טרוד רבות בניהול המפעל, אין הוא מצליח לקדם בקצב הרצוי את התחום הזה. לכן לא יגיעו כאן לייצור במלוא היכולת. בכל מקרה, כדאי לכולט לראות את הקיר שהולך ונבנה על בית הבנים: אמנם הוא טרם הושלט, אך כבר מרשים בהחלט!

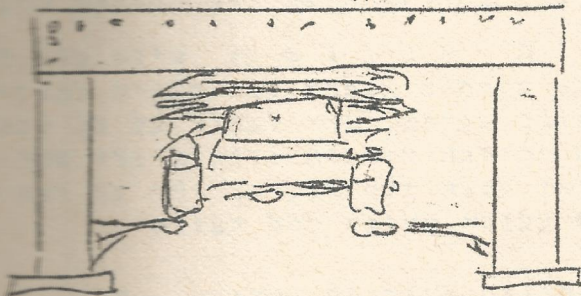
פ ל ה - ברכת חורף גשום

לאחר שנת הגשמים הברוכה עלו השדות מפאת חוסר בימי שמש בין הגשמים, כמעט שלא הצליחו להכין את שטחי תבואות הקי בזמן, אך לאחר מאמץ רציני של הצוות התגברו על מרבית הקשיים וזרעו כ-830 דונם תירס לתחמיץ עבור הרפת. יתר השטחים הפנויים - כ-1000 דונם - ייזרעו ע"י צוות השלחין בכותנה ללא השקיה. תקוותנו שבשנה ברוכה משקעים זו נקבל כאן יבול טביר וכדאי (בסביבות 160 ק"ג כותנה לדונם).

מבלי להזדקק לגיוסי חברים ! נסא לבן
רק כ-50% מקטיף האשכוליות, טגס אומן
היינו מסיימים אלמלא הגבלות קבלת הפרו
מבית האריזה .

הצוות כבר מתארגן לעונה הבאה, תוך
אי-ודאות רבה לגבי כדאיות הסך החוקק
ענף זה, בעיקר מפאת עלות מחירי הסיס
בכל מקרה החלטנו עם הצוות להמשיך ביו
תייט בקיום הפרדס, ולגבי הסמוסי -
שזה מספר שנים אינו נותן תוצאות טובות
להתחיל בתהליך של החלפת זן : להרכיב
לימון במקום שמוסי על כ-20 דונס ,
וכן - לעקור חלקה קטנה וגרועה של
אשכוליות .

ע נ פ י ע ז ר - עבודה עצמית

המיכון החקלאי והמוסך משקיעים מאמצים
רבים ומצליחים

לאפשר לענפי השדה לבצע את העבודות
בכלים חקיניים . אני מוכרח לציין כאי
שט "חשבון שעות" : עובדים כפי שנדרש
כדי שכל הכלים והמכונות יהיו כסירים

במוסך , עקב ההחלטה על תיקוני בית
בלבד , הגדלנו מאוד את העומס
ואנו חוסכים רבבות לירות מדי חודש ע"
התיקונים העצמיים . נקווה שנצליח
להמשיך בכך גם להבא .

ב " מ י כ ו ן " , ע"י שיפוץ הכלים
בבית חסכנו טכומים

עצומים, ושם זה למעשה כבר תהליך
סגרתו .

ב מ ס ג ר י ה אנו טובלים מכך שאין
רכז למוסך, ולכן נוצר

בעיות רבות בקשר לתיאום עבודה, גם אי
שליטה על חומרים . איני רואה לזה
עדיין פתרון .

ה ח ש מ ל א י ס לקחו על עצמם מסיכור
שהיו בעבר מבוצעות

ע"י קבלנים . כך הט חוסכים למשק סכו
מיט רציניים וגם מצליחים לעמוד בעומס

בימים אלה התחיל צוות הפלחים בקציר
השחת לצורך הכנת חציר לרפת, ובחודש
הבא נערכים לקציר החיטיט .

כולנו תפילה שיורידו השמיים עוד כ-30
מ"מ גשם כדי להבטיל גרעיני חיטה
מלאים - ולתת "זריקת עידוד" רצינית
לתבואות הקיץ .

ש ל ח י ן - החלה זריעת הכותנה

לאחר יבול תשל"ט גרוע (קיבלנו בה 300
טון כותנה פחות ממה שתכננו וציפינו
לקבל , ובעקבות זה נפגעה קשות הכנסת
המשק), נערך הצוות, הכיץ את השטחים,
וב-1 באפריל התחילו בזריעת הכותנה .

השנה נגדל כ-2.800 דונס בהסקיה (חלקם
בהסקיה מלאה וחלקם בהסקיית-עזר) ועוד
1000 ד' בעל . המיגבלה העיקרית שלנו
הינה המים : כל הסימנים מעידים על כך
שלא יתנו לנו לחרוג מעבר לכמויות
המוקצבות, כך שכל חריגה תגרור אחריה
סגירת ברזים ובכך פגיעה קשה בגידול .

החלטנו לזרוע השנה גם כ-200 דונס
תירט סנפרוסט, וב-1 במאי יתחילו
בזריעה זו .

נאחל לצוות שהימים הארוכים שהם נאלצים
לעבוד בעונה זו, אכן יביאו תוצאות
חיוביות ונזכה לראות את "הזהב הלבן"
זורם למנפטה בכמויות המצופות (ס"ה
כ-1200 טון כותנה) .

פ ר ד ס - פגעי טבע ואדם

פגעי הטבע של השנה שעברה נתנו אוחו-
תיהם באופן חריף מאוד בפרדס, לכן
היבולים שאנו זוכים לקטוף הינם נמוכים
מאוד ואיכות הפרי אינה טובה .

זווקא בשנה זו התארגן צוות הקטיף -
בניצוחו של צביקה אסף - בצורה
מצויינת זה ק ט י ף נ מ צ א
ל פ נ י ט י ו מ ו . "משבר הקטיף"
בכל שנה הוא הוולנטיה, ואילו השנה נסיים
קטיף זה בעוד כ-10 ימים -

צוות הקיסור העביר אותנו בחודשי החורף
ביעילות-יתר לעומת שנים

קודמות, וע"י כך הקטינו את תצרוכת
המזוט בערך ב-400 ק"ג ליום. במכפלת
ימי החורף זה מגיע לחסכון של 48.000
ק"ג, כמות בהחלט משמעותית.

הנגרים מבצעים את כל עבודות התיקון
והתחזוקה הנדרשות, כך שגם
בתחום זה אין לנו הוצאות מיותרות.

בבניין ירדנו ל-2 פועלי-חוץ בסה"כ,
לכן תגברנו את הצוות בשני מת-
נדבים אשר אמורים להישאר זמן ממושך,
וכך מרבית עבודות התחזוקה מבוצעות
ע"י הצוות.

בסך הכל מסתבר שאנו בדרך הנכונה
ובעלי המקצועות השונים שלנו טובים
מאוד ומטוגלים בהחלט לבצע את כל
העבודות הדרושות ובצורה טובה מאוד.

שקלילה 3
2

בכל תחום השיירות

איני רוצה להיכנס כאן לניתוח כרטיס
ולהצגת נתונים. לאחר שנגמור לטכס
את ההוצאות החצי-שנתיות לעומת התקן
ביט החזויים, אתן פירוט יתר.

אציין רק שני מקומות שבהם בעיקר כו
קע מאמץ חסכון גדול:

ראשית המטבח. מקום זה, ה"בו
תקציבי ענק, מנוהל כיום תוך חיפוש
קפדני ומתמיד אחר כל דרך אפשרית לה
כון בהוצאות. צוות הביטול לקח על
עצמו הכנת מזון ל"צפית" וכך אנו כו-
זילים במידת-מה את יוט הכלכלה שלנו

בית הלבן: כיום מדי חור
אנו מסכמים בנפרד כמה כספים להפסיד
לצורך קניות, כדי לשמור על כך שנבי
לא תהיינה רזיבות גדולות מדי אשר ה
זקתן עולה כסף רב, אך יחד עם זאת ל
שא עבודה תקינה לכל הצוות.

לסיכום: לא שהנתונים מעודדים במיוחד, אך
בהתחשב בכלל התהליכים העוברים כיום על כלכלת הארץ -
בהחלט אין מקום לייאוש, אלא להיפך. עלינו רק
להמשיך לנהל את עניינינו בתבונה עד שירווח.

יוסלה

הד מערחקים

מכתב נרגש זב הגיע מרופא טיניים יהודי
צעיר, שלא היה לו כל קשר קודם עם ה"טופרת"
שאליה הוא מפנה את דבריו:

1.2.80

לפרניה היקרה - ברכות!

קראתי את ספרך "פרניה מטפרת" ואני שמח להודיעך כי מצאתי את אשר
חיפשתי בו: טיפור טעון עוצמת נסיון-חיים מרגש עד מאוד...

אני (בעזרת השם) מבני-המזל שנולדו אחרי המלחמה ומנסה בכל כוחי
לשמור על אותם ערכים שהנאצים ובעלי-בריתם ניסו להכחיד.
בטוחני שרבים כמוני החליטו להיאחו בכל פרט ופרט של "יידישקייט".
ספרך מטייע בידינו במאמץ זה.

אני מאחל לך בריאות והצלחה ומזל בחייך - חיי "אשת חיל"

אמיתית!

שלך בברכה

בריאן פרייס

אונטריו - קנדה

70

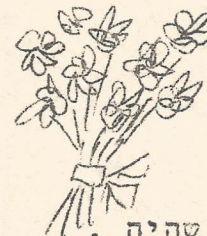
שנה

"כולכם עברתם כברת דרך ארוכה בחייכם עד שהגעתם היום".
 אמרה ב ל ה כ ס פ י בדברי ברכתה, במסיבת יום הולדת
 משותפת במועדון, לארבעת בעלי היובלות שולה, פרניה,
 חנה גולדברג ושמואל, " לכן זה אולי הרגע המתאים למנות
 את הברכות שבאו עליכם :
 זכיתם לגדל ילדים ולראות את ההמשך בנכדים ,
 זכיתם ליטול חלק ביצירת חברה חדשה ,
 זכיתם לחיות מעמל כפיכם ,
 זכיתם להיות בין בוני המדינה ... " .
 ואילו א ב י ה ו קרא מקאמה שלו שבהחלט אינה הולכת ברגל

זה לא הולך ברגל לחגוג 70 שנה - זה לא הולך ברגל

מספרים על סבא שעם נכדו הלך לסייל
 ובהתלהבות רבה סיפר לנכדו שמאוד
 התפעל
 אתה רואה את הפרדס ?
 זה אני נטעתי כשהייתי צעיר !
 ואת הכביש אתה רואה ?
 זה אני ייסרתי כשהייתי צעיר !
 ואת הבאר שט אתה מכיר ?
 זה אני חפרתי כשהייתי צעיר !
 אומר הנכד : הגד לי סבי,
 כשהיית צעיר, היית ערבי ?
 שבעים שנה זה לא הולך ברגל
 במיוחד כשהרגליים מתעייפות ,
 אבל עדיין כל שבת הולכים לשיחה,
 ביראה ובחש

זה לא הולך ברגל לחגוג 70 שנה
 ואם צריך סיבה לשמוח - הנה ישנה .
 כי יום הולדת אחרי הכל
 זה יום שמח, במיוחד כשהמספר עגול !
 ילדים קטנים אוהבים מאוד את יום ההולדת,
 הם מרגישים גדולים העולים ועולים
 בלי לרדת,
 וכשהילדים כבר גדולים ויום ההולדת
 כהרגלו בא טוב
 הם קצת חוגגים, אך גם מרגישים קצת עצוב,
 וכשהאדם מבוגר ובא לו יום הולדת,
 אז הוא יושב
 ובמקום למחוא כפיים ולרקוע ברגליים
 הוא חושב

ובעיקר -
 הוא נזכר !
 ילד מברכים אותו - שיהיה !
 גדול בריא יפה ,
 שלא ירביץ ויהיה ילד טוב
 ושילמד ולקרוא ולכתוב ;
 ואדם מבוגר - מספרים על מה שהיה ,
 מדברים קצת על העתיד והרבה נוסטלגיה .
 ההיסטוריה אינה רק ספרות הנקראת מן הכתב
 אלא היא סיפור מהחיים, הנחקק במעשיו !
 שבעים שנה זה לא הולך ברגל ,
 משהו בשנים אלו זז והתגלגל .
 פעם כשהייתי קטן חשבתי שהקיבוץ
 זה מתנה מהשמיים
 ולא, להבדיל, מעשה ידיים .
 ולך תסביר היום לנכדים שפעם קיבוץ לא היה
 וכאן היו גבעות טרשים, מדבר וציה ,
 סיפורים שתספר היום לילדך על כוס קפה
 בצוותא
 נשמעים באוזניו כסיפורי סבתא !

 עיטורי העלון הזה - א ב י ג ד ו ר

11.4.80

הצצה על הקיבוץ

כשאני חושבת על הקיבוץ, אני רואה
לנגד עיני קודט כל - אנשים -
שפמנו הם עשויים ואיכותם המיוחדת
- הם הקובעים את סיבם של חיי
הקיבוץ. מהר מאוד אתה לוכד לורה
על שגעונותיך האישיים הקטנים ולת
יישר על פי הנורמות החברתיות פה
בקיבוץ כל מה שאתה עושה גלוי לעין

העבודה היא חוויה מיוחדת לכל מתנדב
רבים מאיתנו יודעים לספר על "קידו
לתפקידים רמיט" בפרדס; על "שוחס
הצמרת" שבמשחטת בית; ובני הבול
שבמפעל המתכת גונבים את ההצבה
ביידע מעמיק בענייני ברזל ופלדה.

אינני חושבת שאוכל אי-פעם לשכוח
הטיפוסים המיוחדים שנקרים בדרכי
יום יום: החברה בחדר הלחם המברש
אותי בכל בוקר כשאני באה לחפש ש
פרוסה יבשה; החבר מהקרמיקה שחיי
שט לב אם אני מחייכת או לא; האב
המתקנים לי בסבלנות כל פעם שאני
אומרת (בעברית) "מה שלומך" במקור
"מה שלומך".

לבטח לא אשכח את ההתרגשויות האפיי
ליומו של מתנדב: הציפיה המתוחה
לדואר, ההרגל הענוג של שיכתת-ה
הדיאטה בכל ביקור בבית ההורים של
פה, הלב ההולט בחוזקה בראותך כש
המזכירה לך מה עצום ורב המרחק מה

נסיון החיים בקיבוץ מעמיק בזכות
הצוותא עם שאר המתנדבים. כשאנ
מנסים ליישב את החיכוכים הקטנים
גיננו, אנו לומדים להעריך את הקיב
ניקים המצליחים לחיות בהרמוניה
רבות כל כך.

קשה למדי לחיות בחדרים - ובקהילה
ללא פינה נסתרת פרטית משלך, אך
ההתנסות הזאת שווה את הכל. י
מאשר בכל מקום אחר נפגשתי כאן ב
של גוני-איכות של בני אדם, שאב
עידוד לחיי קומונה.

Mandy Hunt
New Zealand Bridge Group

האדם מגלה שכתפיו קצת צרות
:הוא כבר לא מזיז הריס וגבעות.
וכשהוא מבחין שהדברים ממשיכים גם
בלעדיו לנוע,
הוא נעשה מן הסתם גם יותר צנוע.
בגיל 50 עוד הטיפו מוסר לבנים:
"למה אתם כל כך ישנים?
אוה, איך אנחנו היינו לפני
עשרים וחמש שנים..."
אבל היום בגיל שבעים
את הטיסמה הזאת כבר לא שומעים.

גיל שבעים זה לא הולך ברגל,
הקומה שחוחה קמעה ובמצח עוד קמט,
עושים הכל כרגיל, אבל מעט
וגם קצת יותר לאט.
בגוף מרגישים עוד כאב ועוד איזו צרה,
אך הנשמה - נשארה צעירה!
זהו אולי שורש האמונה הטוענת
שהנשמה היא נצחית ואינה מזדקנת.

גיל שבעים זה לא הולך ברגל
וראוי בו לברך
לאמא ולבעלי השמחה האחרים:
שפע ברכות ועד מאה ועשרים!

א ב י ה ו

שפע שפעת

כפי שניתן היה לצפות, הגיע גם לכפר
מנחם וירוס-שפעת-מצוי וגרם להתפש-
טות של מגיפה-זוטא. הגל הזה, שפשט
בארץ ובכל העולם, הסכיב לאחרונה
עשרות מבוגרים וילדים. המחלה נמ-
שכת כשבוע ומעלה, מלווה בחום גבוה,
מאפייניה גם כאב ראש ומיחושים בכל
גוף וכן שיעול.

ממצעי המנע היחידי הוא: להשתדל
להימנע מביקורי חולים, אך אל נא
שכח שהם זקוקים לטיפול!

לכולם החלמה מהירה - ושתהיו
בריאים!

ה א ח י ו ת

למס שור ולכל המשפחה -
ת נ ח ו מ י ט
במות האה א בר ה ט

פּאָמֶה הוואַיף

בארוחת-חמש של יום רביעי התאספו חברים לא-רבים במועדון, שמעו דברי שמואל כספי על ניצול המיס בישראל וראו סרט צבעוני מרהיב באותו נושא המעורר גאווה בלב על יכולת, תוכחה והישג מדעי כביר בארצנו.

נגיד "ברוך הבא" לג'קי הורנר שעשה עבודה טובה בגדר הטובה, ונציין פה גם (כפי שביקשנו רבים) את תרומתו של ד"ר זיקל בטיפול ובהבראת החולים בימי היעדרו של ג'קי - בתודה ובהערכה רבה!

לקראת יום השואה, סיפרה דבורקה למתנדבים על קורות עמנו בימים הנוראים ההם, לרבות זכרונות אישיים מאוד. לרבים מן הסומעים היתה זו חוויה עזה, כי הרי דור צעיר היום אינו יודע כמעט דבר על השואה!

לפני שבוע הופיע תמחיר בית הבנים לטוף שנת תשל"ט. ממנו מתברר כי הושקעו בו עד כה מתרומות-חוץ כ-8.5 מיליון ל"ו ואילו השקעתנו שלנו בו מסתכמת ב-3.4 מיליון ל"ו - הכל כמובן במחירי כסף "היסטוריים".

מי שקיים היום, יום שישי, את טקס "הבאת כביסה" המסורתי, גילה בתאו לוח חדש, יפה, מיוחד, הנושא את השם "מזכרון קיבוץ", שי לחבר של צוות חג הארבעים. תכליתו: רישום מרוכז של טעות הפתיחה והקבלה של כל מוסדות הקיבוץ. כדי להקל על החברים - נפרטט בעלון הבא את כל הטעות האלה, ולא חייב כל אחד לטרוח בעצמו בהסגת מידע זה המפוזר בכל הקיבוץ כולו.

תיקון טעות: שי פסח הוכן ונטלה לנו לא בידי ועדת חברים (כפי שכתבנו לפני שבוע) אלא בידיהם הדואגות של מנהלי המטבח שלנו רינה ודודקה!

ולאחר שגם 40 שנה זה לא הולך ברגל, לא נותר לנו אלא לחתום כאן ולאחל לכולנו, ביום הולדתנו שנחוג היום:

"קול התור נשמע בארצנו...". כך אנו שרים בליל הסדר, שנה שנה ואכן, התור מודע לתפקידו ההיסטורי הנכבד ומדייק לקיים את לוח הזמנים אשר מסורר שיר השירים יעד לו: שוב בעצם ימי הפסח הוא מגיע אלינו, כובט לו תחום מחייתו למשך חודשי הקיץ ומכיין קץ למשפחתו. ואט אינ-כס רואים אותו - את הציפור היפה העדינה בעלת עיטורי שחור-לבן בטני צידי צווארה - הרי כל אחד ישמע בלא קושי את קריאתו (היא אשר העני-קה לו את שמו בעברית ואף בלטינית): תורתור תורתור ארוך, מתמשך, רוגע. הסכיתו ושמעו, הביטו וראו!

כל באי הקונצרט שהגישו לנו נגני תזמורת בני הקיבוצים, הפיקו הנאה מרובה מהערב המוזיקלי המוצלח, ומהדריט חזרו ובאו גם בקונצרט השני בשבת בצהריים. נהנינו כמובן במיוחד מהרכב ה"סימפוניית" המבוגר, הבטל יותר, אך שמחנו מאוד גם עם הופעת הבכורה (בכפר מנחם) של רמי לפידות כמנצח הנוטפים, הופעה מכובדת ומשכנעת מאוד!

מה שלא נעם לעינינו: להיווכח כי נציגות "צפית" בהמון נוער נאה זה היא בסך הכל אחד, ואילו כפר מנחם מייצג ב... אפט!

בערב החג התארגנו בני השלושים+ לערב כיבוד וריקודים, שהיה נעים אך יש המביעים ביקורת על עירוב גילים (ומתנדבים) רב מדי.

בליל שבת התקיימה "פגישה מחזור" של קבוצת "נשר", כ-15 שנים אחר טיימס את המוסד. שורי הביא דגל נטכה, כולט שרו והעלו זכרונות - והרגישו טוב ביחד. מעל למחצית מן המתכנסים באו מחוץ לקיבוץ.

כן זכינו לחזות בימי הפסח בשלוש תערוכות מטעם מוזיאון השפלה: צילומי דוד פרל, פסלי אבוש, וכן "קציר הימים". למארגנים ולעור-כים - תודת הנהנים!

תודה שאת
והבאת שלום!